

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 7Ek/2273/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122409211
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Turzová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6122409211.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSŤ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 35 807 598, práv. zast.: JUDr. Katarína Hegedúšová, advokátka so sídlom Majerníkova 3/A, 841 05 Bratislava - Karlova Ves, proti povinnému: A. D., R.. XX. XX. XXXX, D. F.. N.. A. XXXX/XX, XXX XX N., o vymoženie 750,06 Eur s príslušenstvom a trov exekúcie, o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7Ek/2273/2022 zo dňa 24. 01. 2023, takto

rozhodol:

I. Sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7Ek/2273/2022 zo dňa 24. 01. 2023 z a m i e t a .

II. Oprávnený n e m á nárok na náhradu trov konania o sťažnosti proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7Ek/2273/2022 zo dňa 24. 01. 2023.

o d ô v o d n e n i e :

1. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7Ek/2273/2022 zo dňa 24. 01. 2023 vyššia súdna úradníčka zamietla návrh oprávneného na vykonanie exekúcie v zmysle ustanovenia § 53 ods. 3 písm. h) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), keď dospela k záveru, že notárska zápisnica predložená ako exekučný titul nie je byť spôsobilým exekučným titulom pre exekúciu. Vychádzajúc z podaného návrhu na vykonanie exekúcie a jeho príloh, považovala za nesporné, že oprávnený navrhuje vykonanie exekúcie na podklade notárskej zápisnice, pri spísaní ktorej za povinného konal a v jeho mene ju podpísal splnomocnený zástupca Mgr. Tomášom Kušnír, ktorý uznal dlh voči oprávnenej osobe v celkovej výške 29.433,- Sk (976,99 Eur), t.j. v plnom rozsahu, čo do základu aj do výšky a zároveň súhlasil s použitím notárskej zápisnice ako exekučného titulu. „Pokiaľ notárska zápisnica nie je vykonateľný exekučný titul, je exekúcia neprípustná, čo je dôvod na zastavenie exekučného konania. Najdôležitejšou náležitosťou notárskej zápisnice ako exekučného titulu je súhlas povinnej osoby s vykonateľnosťou notárskej zápisnice. Ak niekto ako zástupca vysloví za povinnú osobu takýto súhlas napriek tomu, že nie je oprávnený za ňu konať, nejde o súhlas povinnej osoby. Zastupovať iného nemôže ten, záujmy ktorého sú v rozpore so záujmami zastúpeného - o taký prípad ide tiež vtedy, keď určitý nebankový subjekt má vopred vytypovaného „zástupcu“ druhej zmluvnej strany, následné úkony ktorého sledujú nie záujmy ním zastupovanej zmluvnej strany, ale záujmy nebankového subjektu. Dohoda o zastúpení je v tomto prípade neplatná, preto je absolútne neplatný aj Mgr. T. K. udelený „súhlas“ s vykonateľnosťou notárskej zápisnice, v dôsledku čoho chýba podstatná náležitosť jej materiálnej vykonateľnosti.“ (z uznesenia NS SR sp. zn. 3Cdo 28/2013 zo dňa 6.8.2013). Z ustanovenia § 23 Občianskeho zákonníka vyplýva, že zastúpenie na základe dohody o plnomocnenstve predpokladá dvojstranný právny úkon, teda dohodu medzi dvomi subjektami a to medzi splnomocniteľom na jednej strane a splnomocnencom na druhej strane a samotné plnomocnenstvo je už iba jednostranným úkonom, ktorým splnomocniteľ dáva tretím osobám na vedomie, v akom rozsahu je osoba uvedená v plnomocnenstve oprávnená ho zastupovať. Dohoda o plnomocnenstve, z ktorej právny vzťah vzniká, musí teda obsahovať všetky náležitosti dvojstranného právneho úkonu z hľadiska jeho

subjektov, ako aj obsahu. Pokiaľ má mať takáto dohoda písomnú formu, predpokladá sa prejav oboch zmluvných strán potvrdený podpisom týchto subjektov. Takáto dohoda o plnomocenstve uzavretá medzi povinným a oprávneným v konaní preukázaná nebola. Navyše, v zmysle ustanovení § 22 ods. 2 a § 39 Občianskeho zákonníka citovaných vyššie, ak iného zastupuje ten, ktorého záujmy sú v rozpore so záujmami zastúpeného, jedná sa o absolútne neplatný právny úkon, nakoľko bol uzavretý s rozpore so zákonom. V danom prípade sú evidentne záujmy oprávneného ako veriteľa a povinného ako dlžníka protichodné. Vyššia súdna úradníčka dospela k záveru, že najpodstatnejšia zákonná náležitosť notárskej zápisnice ako vykonateľného exekučného titulu - súhlas povinnej osoby s vykonateľnosťou notárskej zápisnice, v danom prípade absentuje vzhľadom na evidentný rozpor záujmov označeného zástupcu so záujmami zastúpeného (povinného). Zároveň oprávnený (veriteľ) ako označený zástupca povinného nemohol z dôvodu zjavnej protichodnosti ich záujmov platne uznať akýkoľvek dlh (záväzok) povinného (dlžníka). Vzhľadom na skutočnosť, že oprávnený za povinného konal pri spisovaní notárskej zápisnice ako zástupca napriek tomu, že nie je oprávnený za neho konať, vyššia súdna úradníčka pri rozhodovaní o návrhu na vykonanie exekúcie zistila, že notárska zápisnica, na podklade ktorej sa navrhuje vykonanie exekúcie, nespĺňa stanovené zákonné náležitosti, v dôsledku čoho nie je materiálne vykonateľná, preto v súlade s citovaným ustanovením § 53 ods. 3 písm. h) Exekučného poriadku, návrh oprávneného na vykonanie exekúcie zamietla.

2. Proti uzneseniu vyššej súdnej úradníčky podal v zákonom stanovenej lehote oprávnený sťažnosť a žiadal, aby súd napadnuté uznesenie zrušil. Oprávnený namietal tvrdenia okresného súdu o „vadnosti“ udeleného plnomocenstva na spisanie notárskej zápisnice. Oprávnený s uvedeným tvrdením okresného súdu nesúhlasí, nakoľko v danom prípade ide o hmotnoprávne zastúpenie povinného v zmysle ust. § 22 v nadväznosti na ust. 31 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktoré bolo udelené advokátovi Mgr. Tomášovi Kušnírovi. Podľa ust. § 24 Občianskeho zákonníka „Zástupca musí konať osobne; ďalšieho zástupcu si môže ustanoviť, len ak je to právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté. Aj z právnych úkonov ďalšieho zástupcu vznikajú práva a povinnosti priamo zastúpenému.“ Z cit. ustanovenia vyplýva, že zákon zo zásady, že ďalšie zastúpenie nie je možné, pripúšťa výnimku, ktorá umožňuje zástupcovi dať sa zastúpiť ďalším zástupcom, a to len v prípade, ak to dovoľuje právny predpis alebo je to účastníkmi dohodnuté. Takýmto právnym predpisom je napr. ust. § 25 ods. 3 OSP, v zmysle ktorého sa môže dať advokát v občianskom súdnom konaní zastupovať iným advokátom, prípadne koncipientom (substitúcia), pričom z ďalšieho zastúpenia vznikajú práva a povinnosti priamo zastúpenému. V súvislosti s plnomocenstvom oprávnený poukazuje na dôležitú skutočnosť, že povinný ako dlžník mohol kedykoľvek po uzatvorení zmluvy o úvere udelené plnomocenstvo v zmysle § 33b Občianskeho zákonníka v platnom znení odvolať, pričom tak neurobil. Udelením plnomocenstva sa povinný ako dlžník nevzdal svojich práv na uznanie záväzku, iba rozšíril možnosť uznania záväzku za jeho osobu aj na osobu splnomocniteľa, v danom prípade advokáta. Platné právne predpisy povinnému ako dlžníkovi nebránili v tom, aby dobrovoľne sám uznal záväzok zo zmluvy o úvere, pričom výška záväzku bola povinnému ako dlžníkovi známa. Oprávnený ako veriteľ pravidelne vyzýval Povinného na úhradu jeho záväzku a vždy špecifikoval aktuálnu výšku dlžnej sumy. Oprávnený sa nemôže stotožniť s názorom súdu, že v čase uzatvorenia zmluvy dlh neexistoval a nebola známa ani jeho výška, a preto v tom čase povinný nemohol realizovať svoje právo dlh uznať a taktiež nemohol na takéto právo splnomocniť Mgr. Tomáša Kušníra. Formulácia uvedená v plnomocenstve „... uznal môj záväzok z úveru vyššie uvedeného...“ (v úverovej zmluve) je určitá. V zmysle platných právnych predpisov nevyplýva povinnosť určiť pri uznaní záväzku výšku uznania záväzku presným číselným vyjadrením. Oprávnený sa rovnako nestotožňuje s právnym názorom prvostupňového súdu, podľa ktorého nie je citovaná notárska zápisnica spôsobilým exekučným titulom z dôvodu, že povinný platne nesplnomocnil Mgr. Tomáša Kušníra svojím zastupovaním. Pokiaľ sa zákonodarca rozhodol zaviesť do právneho poriadku notársku zápisnicu ako exekučný titul, nepochybne tým prejavil svoj záujem o posilnenie riešenia sporov medzi účastníkmi právnych vzťahov predovšetkým mimosúdnym spôsobom. Inými slovami, zákon účastníkom hmotnoprávneho vzťahu za istých podmienok dovolil, aby si zabezpečili exekučný titul bez toho, aby ich vec z hľadiska hmotného práva preskúmal v občianskom súdnom konaní a vyniesol o tom definitívne a záväzné rozhodnutie súd. Ak by mal exekučný súd vykonať takéto preskúmanie veci v rámci exekučného konania, muselo by to byť v zákone výslovne uvedené, pretože takéto preskúmanie ide nad rámec preskúmania formálnej a materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu. Oprávnený má za to, že plnomocenstvo udelené Mgr. Tomášovi Kušnírovi je platné a nie je možné ho kvalifikovať ako absolútne neplatný právny úkon. Oprávnený ďalej uvádza, že udelené plnomocenstvo je právnym úkonom spĺňajúcim všetky náležitosti právneho úkonu v zmysle ust. § 34 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“). Plnomocenstvo na

zastupovanie bolo súčasťou Zmluvy a bolo dojednané jasne, určito a zrozumiteľne. Dlužník (Povinný) splnomocnil Mgr. Tomáša Kušníra, aby v mene dlžníka uznal záväzok z úveru uvedeného v Zmluve. Okresný súd Bratislava IV neplatnosť plnomocenstva odôvodnil odkazom na ust. § 22 Občianskeho zákonníka v zmysle ktorého „zastupovať iného nemôže ten, kto sám nie je spôsobilý na právny úkon o ktorý ide, ani ten, záujmy ktorého sú v rozpore so záujmami zastúpeného.“ Oprávnený má za to, že splnomocnenec Mgr. Tomáš Kušník konal v medziach plnomocenstva a neprekročil svoje oprávnenia uvedené v predmetnom plnomocenstve, nakoľko v plnomocenstve je jasne, zrozumiteľne a určito vyjadrený rozsah udeleného plnomocenstva, t. j. „spísanie notárskej zápisnice ako exekučného titulu, t. j. aby v mojom mene uznal môj záväzok z úveru vyššie uvedeného tak, aby sa notárska zápisnica stala vykonateľným titulom pre súdny výkon rozhodnutia...“ Povinný predmetné plnomocenstvo na znak súhlasu podpísal. Oprávnený má za to, že konanie Mgr. Tomáša Kušníra (uznanie záväzku) nemožno kvalifikovať ako konanie, ktoré je v rozpore so záujmami zastúpeného (Povinného). Vzhľadom na to, že záväzkovo-právny vzťah vyplývajúci zo Zmluvy má povahu absolútneho obchodu aj uznanie záväzku sa riadi ust. § 323 Obchodného zákonníka. K uznaniu záväzku došlo v čase keď dlh vyplývajúci zo Zmluvy nebol premlčaný. Ako bolo uvedené vyššie Povinný dlhodobu ignoroval výzvy Oprávneného a neplnil si svoje záväzky vyplývajúce zo Zmluvy (neuhradil ani jedinú splátku) v dôsledku čoho sa dostal do omeškania a jeho záväzky voči Oprávnenému sa rozšírili (došlo k zvýšeniu pohľadávky Oprávneného). V prípade, ak by k uznaniu záväzku nedošlo a tento stav by trval ešte dlhšie, v dôsledku plynúcich úrokov z omeškania by sa pohľadávka Oprávneného zvýšila ešte viac. Z uvedeného vyplýva, že splnomocnenec Mgr. Tomáš Kušník konal v záujme dlžníka (Povinného). Oprávnený uzavierať Zmluvu v dobrej viere, že Povinný bude svoje záväzky vyplývajúce zo Zmluvy plniť a z tohto dôvodu mu aj poskytol úver. Podobne konanie Mgr. Tomáša Kušníra, ktorým uznal záväzok Povinného nie je v rozpore s dobrými mravmi a bez právneho dôvodu. Naopak v rozpore s dobrými mravmi by bolo konanie splnomocnenca, ktorý by uznal záväzok premlčaný a pohľadávku mnohonásobne prevyšujúcu sumu poskytnutého úveru. Konanie Povinného, t. j. dlhodobé ignorovanie výziev Oprávneného a neplnenie záväzkov považuje Oprávnený za konanie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi a v rozpore s princípmi poctivého obchodného styku. Oprávnený poukazuje aj na skutočnosť, že Povinný nemá postavenie spotrebiteľa (Zmluva sa riadi ust. § 497 a nasl. Obchodného zákonníka) a preto sa na udelenie plnomocenstva nevzťahujú ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa, konkrétne ust. § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka, v dôsledku čoho nie je možné udelenie plnomocenstva považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Oprávnený v tejto súvislosti poukazuje aj na jednu zo zásad záväzkového práva, ktorou je zásada „favor contractus“ - teória zachovania platnosti zmlúv v záujme právnej istoty účastníkov zmluvy. Podľa ust. § 23 Občianskeho zákonníka zastúpenie vzniká na základe zákona, rozhodnutia štátneho orgánu alebo dohody o plnomocenstve, pričom dohoda o plnomocenstve je dvojstranný právny úkon medzi splnomocnencom a splnomocniteľom o poverení a prijatí zastupovania a o jeho rozsahu. Oprávnený má za to, že dohoda o plnomocenstve je z objektívneho hľadiska ako celok udržateľná a preto ju nemožno považovať za absolútne neplatnú. Právne úkony je potrebné vykladať nielen podľa ich jazykového vyjadrenia, ale aj podľa vôle toho, kto právny úkon urobil. Právny úkon (plnomocenstvo) nemôže byť neplatný, ak je jeho význam nepochybný. Z plnomocenstva bolo zrejme kto ho udeľuje a akého konania sa týka, bolo určité a zrozumiteľné. Plnomocenstvo bolo riadne podpísané navrhovateľom aj zvoleným zástupcom. Na existenciu právneho úkonu nestačí existencia akejkoľvek vôle, ale musí sa jednať o vôľu, ktorá spĺňa náležitosti predpísané právnym poriadkom. Občianske právo požaduje od právne relevantnej vôle, že musí byť skutočne daná (t.j. musí objektívne existovať), musí byť slobodná, vážna, nemôže vzniknúť v dôsledku omylu alebo tiesne. Oprávnený má za to, že v danom prípade nemožno hovoriť o absencii niektorej z náležitostí vôle. Nedostatok vôle si nemožno zamieňať s ľahkovážnosťou druhej zmluvnej strany. Povinný mohol odmietnuť uzavrieť takúto Zmluvu v ktorej je obsiahnuté plnomocenstvo. Oprávnený v tejto súvislosti podotýka, že štandardne uzavierať s klientmi zmluvy, v ktorých predmetné plnomocenstvo obsiahnuté nebolo. Povinný však túto skutočnosť nijakým spôsobom nenamietal a nakoľko vystupoval ako podnikateľ (s určitou znalosťou veci a profesionálne) Oprávnený v dobrej viere Zmluvu uzavrel a Povinnému úver poskytol. Podľa Rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn.: 9Co/343/2013 „Nedostatok vážnosti prejavu vôle je daný tým, že sa zdanlivo prejavuje vôľa, ktorá v skutočnosti neexistuje a ak by aj existovala, tak v inej kvalite, než to ukazuje jej prejav. K takýmto prejavom vôle patria predovšetkým úkony urobené pri hre, zo žartu a podobne. Dôkazné bremeno, pokiaľ ide o nedostatok vážnosti prejavu vôle, zaťažuje toho, kto konal bez tohto predpokladu platnosti právneho úkonu.“ V dôsledku uvedeného nemožno hovoriť o nedostatku vážnosti vôle na strane Povinného, ktorý bol pri uzavieraní Zmluvy dobre informovaný o následkoch udeleného plnomocenstva avšak bol ľahostajný. Uvedenému konaniu nemožno poskytnúť právnu ochranu určením absolútnej neplatnosti Zmlúv. Oprávnený má za to, že Okresný súd v danom prípade ani nebol oprávnený

ex officio skúmať platnosť dojednaného plnomocenstva, skúmať či boli splnené náležitosti vôle a iné, pretože Povinný nemá postavenie spotrebiteľa a navyše bol to práve Povinný koho konanie (ignorácia existujúceho a nepremlčaného dlhu) by bolo možné kvalifikovať ako konanie v rozpore s dobrými mravmi. Oprávnený má za to, že postup súdu, ktorým určil že dohoda o plnomocenstve je neplatná ako celok (v dôsledku čoho ani notárska zápisnica nemôže byť Exekučným titulom) je v rozpore s právnymi predpismi, pretože týmto postupom došlo k porušeniu základného princípu záväzkového práva pacta sunt servanda, ďalej k porušeniu základného princípu exekučného konania, ktorým je princíp ochrany Oprávneného v exekučnom konaní a napokon k porušeniu princípu rovnosti strán v konaní.

3. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku, sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

4. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

5. Podľa § 239 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

6. Podľa § 248 CSP, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

7. Podľa § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

8. Podľa § 53 ods. 3 písm. h) Exekučného poriadku, súd návrh na vykonanie exekúcie zamietne, ak: sa navrhuje vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým je notárska zápisnica, ktorá nespĺňa zákonné náležitosti alebo záväzkov v nej obsiahnutý odporuje zákonu alebo je v rozpore s dobrými mravmi.

9. Podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak: sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

10. Podľa § 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka, zastupovať iného nemôže ten, kto sám nie je spôsobilý na právny úkon, o ktorý ide, ani ten, záujmy ktorého sú v rozpore so záujmami zastúpeného.

11. Podľa § 31 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pri právnom úkone sa možno dať zastúpiť fyzickou alebo právnickou osobou. Splnomocniteľ udelí za týmto účelom plnomocenstvo splnomocnencovi, v ktorom sa musí uviesť rozsah splnomocnencovho oprávnenia.

12. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

13. Súd prvej inštancie (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku), po zistení, že sťažnosť bola podaná včas (§ 242 CSP), oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané (§ 240 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná (§ 239 ods. 1 a 2 CSP), po skonštatovaní, že sťažnosť má zákonom predpísané náležitosti (§ 127 CSP, § 243 CSP), preskúmal napadnuté uznesenie v medziach daných rozsahom a dôvodmi sťažnosti a postupom bez nariadenia pojednávania (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku) dospel k záveru, že sťažnosť nebola podaná dôvodne, a preto ju zamietol.

14. Súd prvej inštancie sa v plnom rozsahu stotožnil s dôvodmi uvedenými v napadnutom uznesení, pre ktoré vyššia súdna úradníčka návrh na vykonanie exekúcie zamietla, a preto naň v podrobnostiach odkazuje. Odôvodnenie napadnutého uznesenia považuje za presvedčivé, dostatočné a jasné, pričom vyššia súdna úradníčka sa vysporiadala so všetkými, pre rozhodnutie vo veci relevantnými skutočnosťami.

15. Obsahom základného práva na súdnu a inú právnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania. Aj stabilná rozhodovacia činnosť ústavného súdu (II. ÚS 4/94, II. ÚS 3/97, I. ÚS 204/2010) rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania vrátane ich dôvodov a námietok. Súd je však povinný na tieto procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom účastník konania uplatňuje svoje nároky alebo sa bráni proti ich uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu (IV. ÚS 329/04, II. ÚS 106/05, III. ÚS 32/07, III. ÚS 302/09, III. ÚS 75/2010).

16. Na podporu správnosti rozhodnutia vyššej súdnej úradníčky súd prvej inštancie nad rámec dopĺňa, že zákonom č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoUNEK“) dal zákonodarcu možnosť oprávnenému aj v prípade, že dôjde k zastaveniu starej exekúcie, domáhať sa od povinného vymoženía pohľadávky, a to prostredníctvom opätovného návrhu. Preto oprávnený môže podať opätovný návrh na vykonanie exekúcie, pokiaľ bolo predchádzajúce exekučné konanie ukončené jedným zo spôsobov stanovených v ZoUNEK-u a nebola vymožená pohľadávka oprávneného, pričom § 9 ods. 2 ZoUNEK zároveň uvádza, že pohľadávka oprávneného vymáhaná v starej exekúcii sa po skončení exekučného konania nepremičí skôr ako ubehne rok. Uvedeným súd poukazuje na skutočnosť, že aj keď sa v prípade návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie, ktorý bol podaný riadne a včas, jedná o opätovný návrh a v intenciách § 9 ods. 2 ZoUNEK platí, že opätovným návrhom na vykonanie exekúcie podaným v lehote najneskôr jedného roka od oznámenia o ukončení starej exekúcie sa má za to, že oprávnený v začatom exekučnom konaní riadne pokračuje, exekučný súd aj v tomto exekučnom konaní začatom na základe opätovného návrhu oprávneného musí skúmať formálnu a materiálnu vykonateľnosť exekučného titulu zo svojej úradnej povinnosti, a to ešte pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie konkrétnemu súdному exekútorovi, t.j. pred začatím exekúcie (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo/164/1996). Či už ZoUNEK alebo Exekučný poriadok neobsahujú žiadne ustanovenia, z ktorých by bolo možné vyvodit', že nový návrh na vykonanie exekúcie nemôže exekučný súd posúdiť inak a nepreskúmať exekučný titul. Konkrétne posúdiť notársku zápisnicu tak, ako to exekučnému súdu ukladá § 53 ods. 3 písm. h) Exekučného poriadku, podľa ktorého súd návrh na vykonanie exekúcie zamietne, ak sa navrhuje vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým je notárska zápisnica, ktorá nespĺňa zákonné náležitosti alebo záväzok v nej obsiahnutý odporuje zákonu alebo je v rozpore s dobrými mravmi. Účelom ZoUNEK-u bolo zastaviť jasne vymedzený okruh exekučných konaní. Z toho však nemožno vyvodit', že nové návrhy na vykonanie exekúcie na podklade starých exekučných titulov by boli vyňaté z procesu ich posúdenia v prípade, ak sa oprávnený rozhodol podať opätovný návrh na vykonanie exekúcie (III. ÚS 106/2022). Naopak, exekučný súd je nielen oprávnený, ale aj povinný skúmať zákonnosť exekučného titulu v ktoromkoľvek štádiu už začatého konania a nielen v súvislosti s vydaním poverenia na vykonanie exekúcie, a to napr. aj pre účely zistenia existencie dôvodu, pre ktorý by bolo potrebné už začaté exekučné konanie zastaviť (I. ÚS 456/2011). Exekučný súd je tak povinný zamietnuť návrh na vykonanie exekúcie, prípadne z úradnej povinnosti aj zastaviť exekúciu, ak vyjde najavo existencia relevantnej okolnosti, so zreteľom na ktorú je nútený výkon rozhodnutia neprípustný.

17. Súd prvej inštancie po preskúmaní sťažnosťou napadnutého uznesenia vyššej súdnej úradníčky konštatuje, že táto náležite vykonala prieskum notárskej zápisnice, ktorá bola predložená ako exekučný titul a v rámci tohto prieskumu bolo učené zadosť ustálenej rozhodovacej praxi vyšších súdnych autorít, v súlade s ktorou vyššia súdna úradníčka dospela správne k právnemu záveru, že predložená notárska zápisnica nie je spôsobilým exekučným titulom podľa § 45 ods. 2 písm. c) Exekučného poriadku. Je treba zdôrazniť, že notárska zápisnica so súhlasom vykonateľnosti má povahu verejnej listiny a ako každá verejná listina aj notárska zápisnica osvedčuje pravdivosť údajov v nej uvedených až do doby, pokiaľ nie je preukázaný opak. Notárska zápisnica je spôsobilým exekučným titulom vtedy, ak mimo formálnych podmienok vykonateľnosti spĺňa podmienky materiálnej vykonateľnosti. Jednou z podmienok materiálnej vykonateľnosti je, aby notárska zápisnica obsahovala právny záväzok (stanovenie konkrétnej povinnosti zo záväzkového právneho vzťahu, vzniknutej na základe určitej právnej skutočnosti), ďalšími sú označenie oprávnenej osoby, povinnej osoby, právneho dôvodu, predmetu a času plnenia a súhlas povinnej osoby s vykonateľnosťou notárskej zápisnice. Dohoda oprávnenej osoby a povinnej osoby obsiahnutá v notárskej zápisnici, ktorá vyjadruje súhlas povinnej osoby s vykonateľnosťou notárskej zápisnice, nemá hmotnoprávnu povahu; ide o jednu z náležitostí, ktorú musí notárska zápisnica

obsahovať (§ 46 a nasl. Notárskeho poriadku), aby bola z materiálneho hľadiska vykonateľná (aby bola exekučným titulom). Táto dohoda oprávnenej a povinnej osoby teda nemá sama osebe za následok vznik, zmenu alebo zánik práv alebo povinností účastníkov právneho vzťahu. V prípade notárskej zápisnice so súhlasom s vykonateľnosťou treba mať na zreteli osobitné znaky tohto exekučného titulu v porovnaní s inými exekučnými titulmi. Takáto zápisnica nie je rozhodnutím (súdu alebo iného orgánu) a nemá ani účinky, ktoré zákon s rozhodnutím spája a nie je vybavená účinkami právoplatnosti ani záväznosti pre účastníkov a pre všetky orgány, ktoré majú napríklad rozhodnutia súdu vydané v civilnom procese (§ 227 ods. 1, 2 CSP). Notárska zápisnica ako vykonateľný exekučný titul požíva rovnakú súdnu ochranu, aká sa poskytuje vykonateľnému rozhodnutiu súdu. Ústavný súd v náleze sp. zn. I. ÚS 5/2000 z 13. 07. 2000, okrem iného, do istej miery pripustil, že „..., že posudzovanie vykonateľnosti exekučnej notárskej zápisnice môže byť v porovnaní s posudzovaním vykonateľnosti rozhodnutia súdu prísnejšie vzhľadom na to, že notárskej zápisnici ako exekučnému titulu nepredchádza súdne preskúmanie platnosti právnych úkonov účastníkov právneho vzťahu z hľadiska hmotného práva, tak ako je to v prípade vykonateľného rozhodnutia súdu“. Exekučný súd preto je oprávnený preskúmať, či notárska zápisnica je vykonateľným exekučným titulom. Absencia zákonom stanovených formálnych náležitostí má za následok, že listina označená ako notárska zápisnica nie je verejnou listinou, u ktorej sa správnosť obsahu, ktorý je v nej uvedený, predpokladá v zmysle § 205 CSP, a ani spôsobilým exekučným titulom v zmysle požiadavky ustanovenie § 45 ods. 2 písm. c) Exekučného poriadku. Dôsledkom takéhoto zistenia je potom postup exekučného súdu podľa § 53 ods. 3 písm. h) Exekučného poriadku, a to zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie resp. jej zastavenie podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, keďže ďalšie pokračovanie exekúcie by sa priečilo zásadám exekučného konania.

18. Pri posudzovaní notárskych zápisníc teda nastane situácia, kedy súd na jednej strane musí rešpektovať vôľu strán zakotvenú v dohode, s tým obmedzením, že musí dbať na to, či sú takouto súkromnoprávnou dohodou zachované princípy zákonnej alebo ústavnej hodnoty, na ktorých je potrebné trvať. Uvedené oprávnenie exekučného súdu vykonávať vecný prieskum notárskych zápisníc je považovaný za ustálenú súdnu prax. Tento záver vyplýva jednak z nálezu č. k. I. ÚS 5/00 z 13. júla 2000, v ktorom ústavný súd pripustil hmotnoprávnu analýzu notárskych zápisníc na účely kontroly dodržania zákonných či ústavných hodnôt. Vecný prieskum notárskych zápisníc explicitne umožňuje aj Exekučný poriadok v znení účinnom od 1. apríla 2017, ktorý umožňuje posúdenie notárskej zápisnice z hľadiska možného rozporu so zákonom alebo s dobrými mravmi [§ 53 ods. 3 písm. h) (nález Ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 33/2020). Preto, ak exekučný súd skúma, či tento exekučný titul má všetky zákonom požadované náležitosti, musí sa do istej miery dotknúť aj hmotnoprávných inštitútov, ktoré sú v notárskej zápisnici obsiahnuté. Vyššia súdna úradníčka tak bez toho, aby konala nad rámec § 53 Exekučného poriadku, musela preskúmať platnosť dohody o udelení plnomocenstva a ustáliť či Mgr. Tomáš Kušnír bol splnomocnený na úkony v takom rozsahu, ako ich urobil v mene povinného. Nemožno tak súhlasiť s tvrdením oprávneného, že v uvedenej veci došlo k preskúmaniu exekučného titulu nad rámec určený Exekučným poriadkom.

19. Pokiaľ ide o samotné meritum veci, nebolo sporné, že exekučným titulom je notárska zápisnica spísaná JUDr. Ondrejom Ďuriačom v Nitre dňa 05. 03. 2005 s tým, že za povinného konal a zápisnicu podpísal Mgr. Tomáš Kušnír, nar. XX. XX. XXXX, D. D. - N., Č. XXXX/XX, advokát so sídlom Za kasárňou 1, 831 03 Bratislava, konajúci na základe plnej moci, ktorá je v zmluve o úvere, ktorá je prílohou tejto notárskej zápisnice. Tento za povinného uznal dlh voči oprávnenému v celkovej výške 29.433,- Sk (t.j. 976,99 Eur), z toho úver a poplatok predstavujú sumu 25.200,- Sk (t.j. 836,49 Eur), pričom táto suma sa mala úročiť úrokom z omeškania vo výške 0,25 % denne od 22. 12. 2004 do zaplatenia. Celý vyššie uvedený dlh pozostáva z istiny nesplateného úveru, poplatku z úveru, trov právneho zastúpenia a trov za spísanie notárskej zápisnice. Povinný v notárskej zápisnici uznáva uvedený dlh v plnom rozsahu, čo do základu aj do výšky uvedenej pohľadávky. Ďalej splnomocnený zástupca vyhlásil, že tento dlh, ktorý je opísaný v notárskej zápisnici vrátane úroku z omeškania, splatí povinný v lehote do 18. 03. 2005, k rukám oprávnenej osoby, v opačnom prípade vyjadril súhlas s použitím notárskej zápisnice ako exekučného titulu. Z notárskej zápisnice ďalej vyplýva, že dlh povinného voči oprávnenému vznikol na základe Zmluvy o úvere uzatvorenej dňa 15. 10. 2004, na základe ktorej bol povinnému poskytnutý úver vo výške 14.000,- Sk.

20. V nadväznosti na zistený skutkový stav sa sťažnostný súd v plnom rozsahu stotožnil s právnym záverom vyššej súdnej úradníčky prezentovaným v napadnutom uznesení o absolútnej neplatnosti udeleného plnomocenstva s poukazom na § 22 ods. 2 a § 39 Občianskeho zákonníka z dôvodu, že

uznanie dlhu ako aj súhlas s vykonateľnosťou notárskej zápisnice sú právne úkony, ktoré splnomocnený zástupca povinného urobil v rozpore s jeho záujmami. Tieto svojím účelom odporovali zákonu, a preto sú v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatné. V súvislosti práve s námietkou oprávneného v tom smere, že konanie zástupcu nemožno kvalifikovať ako konanie, ktoré je v rozpore so záujmami zastúpeného - povinného, sťažnostný súd zdôrazňuje, že § 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka explicitne ustanovuje, že zastupovať iného nemôže ten, kto sám nie je spôsobilý na právny úkon, o ktorý ide, ani ten, záujmy ktorého sú v rozpore so záujmami zastúpeného. Rovnako nemožno opomenúť, že Mgr. Tomáš Kušnir ako advokát bol povinný v zmysle § 18 ods. 2 veta prvá zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii pri výkone advokácie postupovať s odbornou starostlivosťou, ktorou sa rozumie, že koná čestne, svedomito, primeraným spôsobom a dôsledne využíva všetky právne prostriedky a uplatňuje v záujme klienta všetko, čo podľa svojho presvedčenia považuje za prospešné. Vzhľadom aj na uvedené sťažnostný súd nepovažuje za súladné so záujmami klienta - povinného uznať pohľadávku oprávneného, v dôsledku čoho napr. dochádza k predĺženiu premičacej doby či vysloviť súhlas s vykonateľnosťou notárskej zápisnice, ktorá sa tak stane exekučným titulom bez toho, aby bol nárok oprávneného preskúmaný v rámci súdneho konania. Naopak, sťažnostný súd dospel k záveru, že tieto úkony skôr sledovali záujmy oprávneného ako samotného povinného. V neprospech argumentácie oprávneného vyznieva i skutočnosť, že pri uzatváraní zmluvy o úvere povinný nemal možnosť voľby výberu zástupcu, pretože zmluva bola vyhotovená na predtlačí samotným oprávneným, v ktorej už bola osoba splnomocnenca - advokáta presne určená. Udelenie takéhoto plnomocenstva splnomocniteľom - povinným tak nerešpektuje základný predpoklad jeho udelenia, a to že splnomocnenec bude presadzovať a brániť záujem splnomocniteľa - povinného, v dôsledku čoho sú záujmy splnomocneného advokáta v rozpore so záujmami povinného. Súčasne je sťažnostnému súdu z rozhodovacej praxe známe, že v čase uzatvorenia zmluvy o úvere či spísania notárskej zápisnice Mgr. Tomáš Kušnir bol splnomocnený spoločnosťou POHOTOVOSTĚ, s.r.o. (oprávneným) na jej zastupovanie pri všetkých právnych úkonoch spojených s vymáhaním pohľadávok voči dlžníkom spoločnosti, aby ho zastupoval pri všetkých právnych úkonoch, ktoré je povinný vykonať na základe plnomocenstva udeleného dlžníkom (v tomto prípade povinným) oprávneného za účelom uznania záväzku dlžníka z úverovej zmluvy a za účelom spísania notárskej zápisnice. Toto zistenie sťažnostný súd podporuje poukazom na Verejné napomenutie zverejnené v Bulletin slovenskej advokácie 7-8/2009 na čl. 56, ktorým bol disciplinárne obvinený Mgr. Tomáš Kušnir uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z.z., ktorého sa dopustil zavineným porušením povinností advokáta v § 18 ods. 3, § 2 ods. 2 a 4 citovaného zákona. Vo vyššie uvedenom tak možno bez akýchkoľvek pochybností vzhliadnuť rozpor nielen s pravidlami profesijnej etiky, ale v konečnom dôsledku predovšetkým rozpor s dobrými mravmi a so záujmami klienta - povinného, ktorej zástupcom v zmysle § 31 Občianskeho zákonníka mal byť Mgr. Tomáš Kušnir.

21. Ďalej, tiež za rozhodujúce v prejednávanej veci sťažnostný súd považoval to, že podľa § 31 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka splnomocniteľ udelí za týmto účelom plnomocenstvo splnomocnencovi, v ktorom sa musí uviesť rozsah splnomocnencovho oprávnenia. Uznanie záväzku je jednostranný právny úkon dlžníka adresovaný veriteľovi, ktorým potvrdzuje platnosť určitého záväzku v čase uznania. Splnomocnením povinný poveril tretiu osobu, aby v budúcnosti uznala záväzok, ktorého výška v tom čase nebola určená a určiteľná ani len v časti. Obom zmluvným stranám bola známa výška poskytnutého úveru, avšak povinný nemohol mať vedomosť, akú sumu budú predstavovať napr. trovy právneho zastúpenia, trovy za spísanie notárskej zápisnice, a čo znamená slovo „iné“ obsiahnuté tiež v texte splnomocnenia („Dlžník sa zaväzuje uhradiť všetky náklady súvisiace so spísaním notárskej zápisnice /notársky poplatok, trovy právneho zastúpenia pri tomto právnom úkone, a iné/“). Z plnej moci tak nemožno zistiť konkrétny rozsah oprávnení, ktoré z nej zástupcovi vyplývajú - v akom rozsahu má konať v mene zastúpenej osoby a následne posúdiť, či splnomocnenec konal v rámci udeleného splnomocnenia. Súčasne, sťažnostný súd dáva do pozornosti, že uznať záväzok, alebo uznať dlh je právom dlžníka, ktoré v budúcnosti môže realizovať, ale aj nemusí. Záleží to od rôznych okolností, ktoré nastanú až v budúcnosti. V tomto smere treba poukázať na § 574 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktoré je kogentným ustanovením a v zmysle ktorého nie je prípustné, aby sa niekto vzdal práva, ktoré môže vzniknúť až v budúcnosti. Právo, ktoré môže v budúcnosti vzniknúť, je právom, ktoré v čase uzavretia dohody nie je ešte známe, a preto ním nemožno disponovať. Ak, teda, v čase uzavretia dohody o plnomocenstve nebola známa výška záväzku, nebol známy konkrétny rozsah oprávnení, ktoré z nej zástupcovi vyplývajú, nemohol povinný platne udeliť plnomocenstvo advokátovi Mgr. Tomášovi Kušnirovi na uznanie takéhoto neurčitého záväzku. Jedná sa tak o právny úkon, ktorý je v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatný.

22. Sťažnostný súd ďalej poukazuje i na to, že povinný bol exekučným titulom zaviazaný na splatenie svojho dlhu v lehote, o ktorej nemal ani vedomosť a nemal vedomosť ani o tom, že mu začala plynúť lehota na plnenie, pričom na základe jej uplynutia sa notárska zápisnica stala vykonateľným exekučným titulom. Práve súhlas povinného s vykonateľnosťou notárskej zápisnice je jej najdôležitejšou náležitosťou ako exekučného titulu. Až tento prejav vôle povinného robí z notárskej zápisnice verejnú listinu, ktorá je spôsobilá na nútený výkon povinnosti uvedenej v jej obsahu. V dôsledku tohto právneho úkonu povinného, ktorý je vzhľadom na svoj cieľ a účel procesnej povahy, sa z notárskej zápisnice stáva exekučný titul, ktorému zákon priznáva rovnaké právne účinky, aké priznáva vykonateľnému rozhodnutiu súdu. Vykonateľnosť notárskej zápisnice nastáva zásadne uplynutím času na dobrovoľné splnenie povinnosti na plnenie obsiahnuté v tejto zápisnici. Jej vykonateľnosť sa skúma rovnako, ako pri vykonateľných rozhodnutiach podľa príslušných predpisov procesného práva. V prejednávanej veci splnomocnený zástupca v mene povinného v notárskej zápisnici zo dňa 05. 03. 2005 uviedol, že povinný splatí dlh v lehote do 18. 03. 2005 k rukám oprávnenej osoby. Povinný bol takto zaviazaný na splatenie dlhu v lehote, o ktorej nemusel mať ani vedomosť, že začala plynúť, pretože nebolo v konaní preukázané, že povinný s uvedenou dĺžkou lehoty súhlasil, a akým spôsobom sa o jej dĺžke, resp. začiatku jej plynutia dozvedel.

23. Pokiaľ sa oprávnený bránil tým, že povinný mohol odmietnuť uzavrieť zmluvu o úvere, ktorej obsahom bolo sporné plnomocenstvo, resp. kedykoľvek po uzatvorení zmluvy o úvere mohol udelené plnomocenstvo v zmysle § 33b Občianskeho zákonníka odvolať, ale tak neurobila, uvedené v žiadnom prípade nie je relevantné vo vzťahu k platnosti resp. neplatnosti udeleného plnomocenstva, pretože možnosť odvolať plnomocenstvo nezhojí to, že sa jedná o absolútne neplatný právny úkon. V nadväznosti na uvedenú úvahu potom sťažnostný súd ako irelevantný pre právne posúdenie veci vyhodnotil aj poukaz oprávneného na to, že to bol práve povinný ktorého konanie (ignorácia existujúceho a nepremlčaného dlhu) by bolo možné kvalifikovať ako konanie v rozpore s dobrými mravmi.

24. K námietke oprávneného, že povinný nemá postavenie spotrebiteľa, súd len v krátkosti dopĺňa, že uvedená námietka rovnako nemá právnu relevanciu, pretože právne posúdenie vyššej súdnej úradníčky ani sťažnostného súdu nevychádzalo z premisy, ktorá predpokladá spotrebiteľský charakter vzťahu medzi oprávneným a povinným. Exekučný poriadok umožňuje prieskum akejkoľvek notárskej zápisnice bez ohľadu na to či táto notárska zápisnica zachytáva právne úkony zo spotrebiteľského alebo nespotebiteľského právneho vzťahu. V nadväznosti na uvedené tak pre rozhodnutie vo veci nebolo potrebné sa zaoberať charakterom zmluvného vzťahu medzi oprávneným a povinným.

25. K námietke oprávneného smerujúcej k porušeniu princípu rovnosti strán v konaní, sťažnostný súd poukazuje na to, že napadnuté uznesenie bolo výsledkom aplikácie zákonných ustanovení, a to na strane jednej § 53 ods. 3 písm. h) a na strane druhej § 22 a § 39 Občianskeho zákonníka so záverom, že predložená notárska zápisnica nie je spôsobilým exekučným titulom. Tento záver sťažnostný súd nepovažuje za arbitrárny alebo zjavne nesprávny. Súčasne, sťažnosťou napadnuté uznesenie vyššej súdnej úradníčky vychádza z rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít, ktorá je nielen rozhodovacou praxou aktuálnou, ale vzhľadom na jej vývoj aj rozhodovacou praxou stabilnou. Inými slovami povedané, záver o neplatnosti plnomocenstva udeleného Mgr. Tomášovi Kušnírovi v rámci zmluvy o úvere, je záverom právne správnym a rešpektovaným najvyššími súdnymi autoritami v ich vlastnej rozhodovacej činnosti, o čom musí mať vedomosť aj samotný oprávnený, ktorý bol účastníkom mnohých obdobných konaní, v ktorých bol prijatý obdobný právny záver ako v prejednávanej veci.

26. V súvislosti s rozhodovaním o sťažnosti oprávneného sťažnostný súd považuje ešte raz za potrebné dodať, že vyššia súdna úradníčka dala jasnú a zrozumiteľnú odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, ktoré oprávnenému vyplývajú z predloženého exekučného titulu. Vyššia súdna úradníčka pri posudzovaní návrhu na vykonanie exekúcie a jeho príloh neopanechala bez povšimnutia žiadne relevantné skutočnosti, ktoré majú pre vec podstatný význam, a sťažnosťou napadnuté uznesenie preto spĺňa všetky požiadavky vyplývajúce zo základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru vo vzťahu k odôvodneniu súdneho rozhodnutia a jeho prípadnej arbitrárnosti a nepreskúmateľnosti. V súvislosti s uvedeným súd ešte poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/05 zo 16. marca 2005, v zmysle ktorého odôvodnenie súdneho rozhodnutia nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam

pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. Rovnako ustálená judikatúra ESLP nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - A, s. 12, § 29, HiroBalani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - B, Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

27. Vzhľadom na vyššie prijaté právne závery, exekučný súd nemôže akceptovať ako exekučný titul notársku zápisnicu, ktorá nespĺňa náležitosti riadneho exekučného titulu, pretože bola napísaná na základe vyhlásenia povinného v zastúpení zástupcu bez riadneho splnomocnenia. Ak splnomocnenie, na základe ktorého Mgr. Tomáš Kušník konal pri spísaní notárskej zápisnice, nie je platné, nespĺňa potom ním napísaná notárska zápisnica podmienky vykonateľného exekučného titulu, pretože vyhlásenie o súhlase s jej vykonateľnosťou nedala na to oprávnená osoba. Navyše, v notárskej zápisnici bolo obsiahnuté aj uvedenie takého záväzku, ktorý v písomnom splnomocnení uvedený nebol.

28. Ak vyššia súdna úradníčka dospela k záveru, že predložená notárska zápisnica nemôže byť exekučným titulom pre exekúciu a návrh na vykonanie exekúcie preto zamietla, sťažnostný súd konštatuje správnosť napadnutého uznesenia, v dôsledku čoho sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7Ek/2273/2022 zo dňa 24. 01. 2023 ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

22. O trovách konania v časti rozhodovania o podanej sťažnosti oprávneného rozhodol súd podľa § 262 ods. 2 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP za použitia čl. 4 ods. 2 CSP tak, že v konaní o oprávneným podanej sťažnosti neúspešný oprávnený nemá nárok na ich náhradu, keď jeho sťažnosť bola v celom rozsahu zamietnutá. Nárok na náhradu trov konania nebolo možné priznať povinnému, pretože do vydania poverenia na vykonanie exekúcie je účastníkom konania len oprávnený (§ 35 ods. 1 Exekučného poriadku) a navyše o podanej sťažnosti povinný nemal ani vedomosť.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku). (